

det ærede Medlem mente, at der kunde være kommet Noget ud af Lovforslaget, nemlig Ministerens Medvirken, ikke foreligger. Jeg for mit Vedkommende misbilliger ingenlunde denne Ministerens Stilling. Men da Faktum nu engang forholder sig saa, vil det ærede Medlems egne Præmisser være en tilstrækkelig Begrundelse for at vedtage Dagsordenen.

Matzen: Det var kun en Bemærkning, jeg vilde tillade mig at henvende til den ærede næstsidste Taler, idet han sagde, at vi ved at vedtage Dagsordenen stillede os paa samme Standpunkt som det andet Thing. Det maa jeg virkelig modsiges, og jeg skal blot henvise til en simpel Kjendsgjerning; jeg vil spørge: hvor mange Love ligger der i Landsstingets Udvalg ubehandlede? Jeg tror, at vi kunne sige: vi have gjort rent Bord, men hvis man derimod ser hen til det andet Thing, tror jeg nok, at Forstjellen vil vise sig, og nu er det saa uheldigt, at naar vi faae dette Forslag oversendt og altsaa skulle til at tage fat paa det og behandle det med den bedste Willie, saa se vi, at vi ikke kunne bruge det. Vi kunne ikke forhandle det, fordi de Forudsætninger, som skulde være tilstede, for, at vi med Sikkerhed kunde arbejde for Sagen, briste, idet vi paa de Hovedpunkter, som jeg har anført, den kommunale Hartkornstats Fikering, den personlige Kommunestats Skala og i Forbindelse dermed, hvad en æret Taler har gjort opmærksom paa, den personlige Valgret, ganske mangle Forudsætningerne; vi maa gaa iblinde, hvis vi skulle behandle Sagen. Altsaa maa man virkelig sige, at vi fra et rent agtigt Synspunkt selv med den bedste Willie ikke kunne fremme Forslaget. Dertil kommer den Hovedbetragtning, jeg tillod mig at gjøre gjældende, at skal man kræve Regjeringens Medvirking til dette Forslag, kan det kun ske i den Form, at man siger: Det er Regjeringen, der maa tage sig af Sagen, det er i dens Haand, den maa lægges, den alene er istand til at tage sig af den, og saa maa jeg tillade mig atter her at fremhæve, at der er ikke Tale om, at vi ved den foreslaaede Dagsorden standse Reformen, nei, vi fremme Reformen paa en Maade, som kan føre og alene kan føre til et tilfredsstillende Resultat, derved at vi sige: dette Lovforslag, saaledes som det foreligger, kan ikke bruges til Udgangspunkt for en videre Forhandling.

Dam: Jeg skal blot tillade mig en ganske kort Bemærkning til det ærede 5te Medlem for 3die Kreds (Kump), idet jeg iøvrigt skal henholde mig til, hvad der blev udtalt af det

ærede Medlem tilvenstre (Clausager). Jeg kan godt forstaa, at det kan være temmelig ubehageligt for det ærede Medlem at komme hjem til Korsør og have været med til at stemme for den foreslaaede Dagsorden, og jeg kan derfor godt forstaa, at det ærede Medlem søger at ville klare sin Stemmegivning med reelle Grunde, men jeg kan ikke indrømme, at det er lykkes det ærede Medlem, idet han ikke har fremført andre Grunde end den, at Lovforslaget var slet forberedt. Hvis det var Tilfældet, at Lovforslaget var slet forberedt, saa maa ogsaa Regjeringens Forslag i 1873 have været yderst slet, endnu slettere forberedt, thi man har jo hørt inde fra det andet Thing, at man til det foreliggende Forslag har benyttet Regjeringens Forslag af 1873. Enhver vil sikkert indrømme, at det her foreliggende Forslag er i en ganske overordentlig Grad bedre end Regjeringens Forslag af 1873, og jeg kan altsaa paa ingen mulig Maade erkjende, at det ærede Medlem har fremført nogen- somhelst reel Grund. Nei, hvad der tydelig nok fremgik af det ærede Medlems senere Udtalelser var, at de politiske Grunde vare overveiede, og jeg maa derfor protestere imod, at der er fremkommet noget egentlig Reelt, der skulde paabyde, at man gik til den foreslaaede Dagsorden.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 3die Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Kump: Det ærede Medlem mente, at det havde været min Agt at ville klare min Stemmegivning, men det er aldeles ikke Tilfældet. Det var mig slet ikke derom at gjøre. Jeg vilde kun nedlægge en Protest ligeoverfor det ærede Medlem, en Protest med Hensyn til de Motiver, han vilde underlægge dem, der stemte for den motiverede Dagsorden, Motiver, som jeg paaviste langt bedre kunne henføres til den Færd, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller i denne Samling have viist paa Lovgivningens Omraade.

Matzen: Naar den ærede næstsidste Taler derovrefra henviste til Regjeringens Forslag af 1873 og sagde, at naar det her foreliggende Forslag var slet forberedt, maatte Regjeringens ogsaa have været det, skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at dette Forslag omfatter ganske Andet og Mere end Regjeringens Forslag af 1873. Dette gaar ud paa en Formueetat, og det gaar ud paa en Fikering af Hartkornsbyrderne, og det er netop disse sidste, der kræve de Dplys-